॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो तु इषंवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या तु इषुंः शिवतंमा शिवं बुभूवं ते धनुंः। शिवा शर्य्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तुन्रघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तुनुवा शन्तंमया गिरिंशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते (१)

बिभ्रष्यस्तेवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि सीः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्विमिञ्जगंदयक्ष्म स् सुमना असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अही ईश्च सर्वा अस्त्र स्वमा असंत्। अध्यवोचदिधवृक्ता प्रथमो दैव्यो अरुण उत बुश्चः सुमङ्गलं। ये चेमा रुद्रा अभितो दिक्ष (२)

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा है हेर्ड ईमहे। असौ योंऽवसपंति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नदंशन्नदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीदुषें। अथो ये अंस्य सत्वांनोऽहं तेभ्योंऽकरं नमंः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्नियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः (३) परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहंस्राक्ष शतेषुधे। निशीर्यं श्रात्यानां मुखां शिवो नेः सुमनां भव। विज्यं धनुः कपिर्दिनो विशंल्यो बाणवा र उत। अनेशत्रस्येषंव आभुरंस्य निष्क्षिः। या ते हेतिर्मीढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया

परि भ्रज। नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। परि ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्नि धेहि तम्॥ (४)

हस्तं दिक्ष्विषंव उभाग्यां द्वाविश्यतिश्वाधाः ——[१] नमो हिरंण्यबाहवे सेनान्यें दिशां च पत्ये नमो नमों वृक्षेभ्यो हरिंकेशेभ्यः पशूनां पत्ये नमो नमः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पत्ये नमो नमों बसुशायं विव्याधिनेऽन्नांनां पत्ये नमो

नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पतंये नमो नमो भ्वस्यं हेत्यै

जगंतां पतंये नमो नमों रुद्रायांतताविने क्षेत्रांणां पतंये नमो नमें सूतायाहंन्त्याय वनांनां पतंये नमो नमो (५)
रोहिंताय स्थपतंये वृक्षाणां पतंये नमो नमो मित्रिणे वाणिजाय कक्षांणां पतंये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतंये नमो

कक्षाणां पतिये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पतिये नमो नमे उच्चेर्घोषायाऋन्दयेते पत्तीनां पतिये नमो नमेः कृथ्स्नवीताय धावते सत्वनां पतिये नमेः॥ (६)

वर्नानां पर्तये नम् एकान्नत्रिर्श्यची २॥———[२] नम्ः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पर्तये नमो नमः

ककुभायं निष्क्षिणं स्तेनानां पतंये नमो नमो निष्क्षिणं इष्धिमते तस्कराणां पतंये नमो नमो वश्चेते परिवर्श्चते स्तायूनां पतंये नमो नमो वश्चेते परिवर्श्चते स्तायूनां पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानां पतंये नमो नमो नमो स्काविभ्यो जिघारं सद्धो मुष्णतां पतंये नमो नमोऽसिमद्धो नक्तं चरंद्धः प्रकृन्तानां पतंये नमो नमे उष्णीषिणं गिरिचरायं कुलुश्चानां पतंये नमो नम् (७)

इषुंमद्धो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः प्रतिद्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंद्धो विसृजद्धांश्च वो नमो नमाऽस्यंद्धो विध्यंद्धश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमो नमो नमो नमो नमिस्तष्ठंद्धो धावंद्धश्च वो नमो नमो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमो नमो

कुलुश्चनां पतंत्रे नमो नमोऽश्वंपतिन्युश्वीणि चारणा———[३]
नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम्
उगंणाभ्यस्तृ १ हृतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्सेभ्यो गृथ्सपंतिभ्यश्च
वो नमो नमो ब्रातेंभ्यो ब्रातंपितभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो
गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो
नमो महद्धाः श्रुष्टकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो
नमो नमो रथेंभ्यो (९)

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४)

क्षत्तुभ्यंः सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कमरिभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमो नमो हषुकुद्धो धन्वकुद्धांश्च वो नमो नमो मृगयुभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः॥ (१०)

रथैं-युः श्वपंतिन्यश्च द्वे चं॥२॥_____[४]

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः श्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कप्रिंने च व्युंप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षायं च श्वायंन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वामनायं च नमों बृहते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृथ्वंने च (११)

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥ (१२)

सुं वृध्वेने च पश्चविश्शतिश्च॥२॥—————[arkappa]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमों मध्यमायं चापग्ल्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्रियाय च नमः सोभ्यांय च प्रतिसर्याय च नमो याम्यांय च क्षेम्यांय च नमं उर्वर्याय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्रुवायं च प्रतिश्रुवायं च (१३) नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमों वृर्मिणे च वरूथिने च नमों बिल्मिने च कव्चिने च नमः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥ (१४)

प्रतिश्रवार्यं च् पर्श्वविश्वातिश्च॥२॥————[६]

नमों दुन्दुभ्यांय चाहन्न्यांय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निष्क्षिणें चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिनें च नमंः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः स्रुत्यांय च पथ्यांय च नमः काट्यांय च नीप्यांय च नमः सूद्यांय च सर्स्यांय च नमों नाद्यायं च वैशुन्तायं च (१५)

नमः कूप्यांय चावट्यांय च नमो वर्ष्यांय चावर्ष्यायं च नमों मेघ्यांय च विद्युत्यांय च नमं ईप्रियांय चात्प्यांय च नमो वात्यांय च रेष्मियाय च नमों वास्तव्यांय च वास्तुपायं च॥ (१६)

वेश-तायं च त्रिर्श्यचं॥२॥-----[७]

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमंस्ताम्रायं चारुणायं च नमंः शङ्गायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमंः शम्भवं च मयोभवं च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च (१७)

नमुस्तीर्थ्याय चु कूल्याय चु नमः पार्याय चावार्याय चु नमः

प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्य्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥ (१८)

शिवतंराय च त्रिर्शार्च॥२॥_____[८]

नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमः कपिदिनं च पुलस्तयं च नमो गोष्ठ्याय च गृह्यांय च नम्स्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमः काट्यांय च गह्वरेष्ठायं च नमो हृद्य्यांय च निवेष्य्यांय च नमः पाश्सृव्यांय च रजस्यांय च नमः शुष्क्यांय च हिर्देत्यांय च नमो लोप्यांय चोलप्यांय च (१९)

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पुण्याय च पर्णश्रद्याय च नमों ऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना ह हृदयभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥ (२०)

ुळ्पांय च त्रयंभिश्यवाशा—[९] द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रत्रीलंलोहित। एषां पर्रुषाणामेषां पंशनां

द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रन्नीलंलोहित। पुषां पुरुषाणामेषां पेशूनां मा भेमारो मो एषां किं चनामंमत्। या ते रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमा॰ रुद्रायं त्वसें कपर्दिनें क्ष्यद्वीराय प्र भेरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामें अस्मि- (२१)

न्ननांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नर्मसा

विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुंरायजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र् प्रणीतौ। मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भुकं मा न उक्षंन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नों वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नंस्तुनुवों (२२)

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनये मा न आयंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्ह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते। आरात्तें गोघ्न उत पूरुष्घे क्षयद्वीराय सुम्नम्से ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रूह्यधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि (२३)

रुंद्र स्तवांनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मितिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व् मीढ्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमना भव। पुरमे वृक्ष आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चंरु पिनांकं (२४)

श्रुतं गेर्तसदं युवानं मृगं न भीमम्पएह्लुमुग्रम्। मृडा जीर्त्रे

बिश्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमंस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशांनो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥ (२५)

अस्मिः स्तुनः स्तुहि पिनांक्मेकात्रत्रिःशबं॥५॥——[१०] सहस्राणि सहस्रुशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषाः सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्मंहत्यंर्णवेंऽन्तरिक्षे भवा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः क्षेमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्ष रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृक्षेषु सस्पिञ्जरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबदा यव्युर्धः। ये तीर्थानि (२६)

प्रचरन्ति सुकावन्तो निषङ्गिणः। य एतावन्तश्च भूया रसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषार् सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां यैंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्विस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि॥ (२७)

तीर्थानि यश्च षद्वं॥२॥=

नर्मस्ते रुद्र नमो हिरंण्यबाहवे नमः सहंमानाय नर्म आव्याधिनींभ्यो नमों भुवाय नमों ज्येष्ठाय नमों दुन्दुभ्यांयु नमुः सोमांयु नमं इरिण्यांयु द्रापें सहस्राण्येकांदश॥११॥

नर्मस्ते रुद्र नर्मो भुवायु द्रापे सप्तविर्श्शतिः॥२७॥

नमंस्ते रुद्र तं वो जम्भें दधामि॥

हरिं: ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः समाप्तः॥४-५॥

पश्चमः प्रश्नः (काण्डम् ४)

Begin generated on April 28, 2025

Downloaded from

♦ http://stotrasamhita.github.io | • StotraSamhita | Credits